

Del VIII. Lärarpersonal.

18. 1) Till lärare för meddelande av teoretisk undervisning böra utses personer med akademisk examen eller med diplom från teknisk skola eller anstalt för utbildning av lärare; de böra besitta eller förvärva praktiska kunskaper inom den verksamhetsgren, för vilken de förbereda sina lärjungar.

2) Till lärare för meddelande av praktisk undervisning böra utses genom praktisk erfarenhet kvalificerade personer; de böra besitta en omfattande erfarenhet beträffande det ämne, i vilket de skola undervisa, samt väl motsvara de uppställda kraven på såväl teoretiska kunskaper som allmänbildning.

3) Lärare, som rekryteras från industri eller handel, böra så vitt möjligt bibringas särskild utbildning, avsedd att utveckla deras undervisningsförmåga och i fall av behov deras teoretiska kunskaper och allmänbildning.

19. Följande metoder böra beaktas såsom ägnade att förbättra lärarnas kompetens och hålla deras kunskaper i nivå med utvecklingen:

a) åvägbringande av kontakt mellan företagen och de för den praktiska undervisningen ansvariga lärarna, t. ex. genom anordnande av regelbundna »uppfriskningsperioder» av arbete;

b) anordnande i undervisningsanstalter av speciella kurser, som lärarna kunna följa individuellt, samt korta feriekurser för grupper av lärare;

c) utdelande i särskilda fall av rese- eller studiestipendier eller beviljande av särskild ledighet med eller utan lön.

20. Inom industri och handel anställda personer böra genom samverkan mellan företagare och skolmyndigheter anlitas såsom timlärare i specialämnena.

Bilaga B.

Förslag till konvention (nr 64) angående reglering av skriftliga arbetsavtal för infödda arbetare.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens, som av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde och beslutit antaga vissa förslag angående reglering av infödda arbetares arbetsavtal, vilken fråga utgör den andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till en internationell konvention, antager denna, den tjugosjunde dagen i juni år ettusen niohundra trettionio efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »konvention angående arbetsavtal (för infödda arbetare), 1939»:

Artikel 1.

I denna konvention

a) förstås med uttrycket »arbetare» en infödd arbetare, d. v. s. en arbetare, som tillhör eller är likställd med den infödda befolkningen i

ett område, vilket lyder under en medlem av arbetsorganisationen, eller som tillhör eller är likställd med den infödda, icke oberoende befolkningen i en medlems hemlandsområde;

b) inbegripes, där annorlunda icke angives, under uttrycket »arbetsgivare» varje offentlig myndighet, individ, bolag eller annan sammanlutning, vare sig den består av infödda eller ej;

c) avser uttrycket »lagstiftning» lagar och förordningar, som gälla inom vederbörande område;

d) avser uttrycket »avtal», då det förekommer i en artikel, som följer efter artikel 3, och annorlunda icke angives, ett avtal, som enligt bestämmelserna i artikel 3 skall vara skriftligen avfattat.

Artikel 2.

1. Denna konvention äger tillämpning på varje arbetsavtal, genom vilket en arbetare tager anställning hos en arbetsgivare för att utföra manuellt arbete mot ersättning, som utbetalas kontant eller i annan form.

2. Vederbörande myndighet äger från tillämpningen av denna konvention undantaga varje avtal, varigenom en arbetare tager anställning hos en infödd arbetsgivare, som icke sysselsätter mer än ett visst begränsat antal arbetare eller icke motsvarar annat, i lagstiftningen angivet kännetecken.

3. Denna konvention äger icke tillämpning på lärlingsavtal, som träffats i enlighet med särskilda i lagstiftningen givna föreskrifter rörande lärlingskap.

4. Vederbörande myndighet må vid förefallande behov från tillämpning av denna konvention undantaga varje arbetsavtal, enligt vilket den enda eller huvudsakliga ersättningen åt arbetaren består i rätt att taga i besittning eller nyttja ett arbetsgivarens tillhörigt jordområde.

Artikel 3.

1. Varje avtal, på vilket denna konvention äger tillämpning, bör vara avfattat skriftligen:

a) då det träffats för en tidrymd av sex månader eller mer eller för ett antal arbetsdagar, som motsvarar sex månader;

b) då det innehåller arbetsvillkor, som i väsentlig mån avvika från de i anställningsområdet för liknande arbete vanliga.

2. Det sätt, på vilket arbetaren skall samtycka till avtalet, skall finnas angivet i lagstiftningen.

3. Om ett avtal, som enligt moment 1 i denna artikel skall vara upprättat skriftligen, icke blivit så avfattat, är det exigibelt allenast under den längsta giltighetstiden för icke skriftliga avtal, envar av parterna dock obehaget att låta skriftligen upprätta avtalet när som helst före utgången av den tidrymd, för vilken det avslutits.

4. I fall underlåtenheten att giva avtalet skriftlig form är att tillskriva uppsåt eller vårdslöshet å arbetsgivarens sida, skall arbetaren äga att hänvända sig till vederbörlig myndighet för att få avtalet hävt samt att, om anledning därtill finnes, kräva skadestånd.

Artikel 4.

1. Därest avtalet icke innehåller uttrycklig bestämmelse därom, skall det icke anses bindande för arbetarens familj eller för personer, som för sin försörjning äro beroende av honom.

2. Arbetsgivaren skall vara ansvarig för verkställigheten av varje avtal, som träffats av annan person å hans vägnar.

Artikel 5.

1. Varje avtal skall innehålla alla särskilda föreskrifter, som jämte lagstiftningen äro erforderliga till fastställande av parternas rättigheter och skyldigheter.

2. De särskilda föreskrifter, som skola upptagas i avtalet, böra i varje fall angiva:

- a) arbetsgivarens eller arbetsgivargruppens namn samt om möjligt jämväl namnet på företaget och arbetsstället;
- b) arbetarens namn, ställe, där han antagits, samt om möjligt hans födelseort och övriga för fastställande av hans identitet erforderliga uppgifter;
- c) arbetets beskaffenhet;
- d) anställningens varaktighet och sättet för dess beräkning;
- e) lönenivån och sättet för dess beräkning, sätt och tid för lönens betalning, eventuella förskott å lönen och sättet för deras gäldande;
- f) villkoren för hemsändande;
- g) eventuellt, speciella bestämmelser i avtalet.

Artikel 6.

1. Varje avtal skall för attestering uppvisas för en därtill förordnad offentlig tjänsteman.

2. Före attesteringen skall tjänstemannen:

- a) övertyga sig om att arbetaren frivilligt samtyckt till avtalet och att hans samtycke erhållits utan användande av tvång, otillbörlig påverkan eller bedrägeri eller till följd av misstag;
- b) konstatera:
 - i) att avtalet upprättats i lagstadgad form;
 - ii) att avtalets bestämmelser överensstämma med lagstiftningens föreskrifter;
 - iii) att arbetaren klart fattat avtalets innebörd, innan han under-tecknat detsamma eller försett det med märke, som anger hans samtycke;
 - iv) att lagstiftningens bestämmelser rörande läkarundersökning iakttagits;
 - v) att arbetaren förklarar sig fri från varje föregående anställning.

3. Ett avtal, som vederbörande tjänsteman vägrar attestera, förlorar sin giltighet.

4. Ett avtal, som icke uppvisats för attestering av den offentliga tjänstemannen, är exigibelt allenast under den längsta giltighetstiden för icke skriftliga avtal, envar av parterna dock obetaget att uppvisa avtalet för attestering när som helst före utgången av den tidrymd, för vilken det avslutits.

5. I fall underlåtenheten att uppvisa avtalet för attestering är att tillskriva uppsåt eller vårdslöshet å arbetsgivarens sida, skall arbetaren äga att hänvända sig till vederbörande myndighet för att få avtalet hävt samt att, om anledning därtill finnes, kräva skadestånd.

6. Varje avtal skall registreras hos vederbörande myndighet eller ock skall en avskrift av detsamma deponeras hos nämnda myndighet.

7. Vederbörande myndighet skall genom att tillställa arbetaren en avskrift av avtalet, en arbetsbok eller dämed jämförlig handling eller märke eller på annat sätt, som myndigheten må finna lämpligt, vidtaga åtgärder, som kunna befinnas nödvändiga för att sätta arbetaren i stånd att

- a) bevisa förefintligheten av avtalet och dess bestämmelser;
- b) när som helst förvissa sig om avtalets bestämmelser.

1.
unde
2.
rum
3.
skall
talet,
fälle.
4.
arbet

1.
skall
anstäl
2.
lägre
rättsli
ett ar
för de

Der
som e
stämm

1.
icke s
göras
man.
2.

o
p
al
te

1.

2. I
skränk
ligt gr

Artikel 7.

1. Varje arbetare, som ingår avtal om anställning, skall undergå läkarundersökning.
2. Läkarundersökning och utfärdande av läkarintyg skall i regel äga rum före avtalets attestering.
3. Därest läkarundersökningen icke kunnat verkställas före attesteringen, skall vederbörande attesterande tjänsteman göra anteckning härom på avtalet, och skall undersökningen därefter äga rum vid första lägliga tillfälle.
4. Vederbörande myndighet må från kravet på läkarundersökning fritaga arbetare, som ingå avtal om:
 - a) anställning i jordbruksföretag, vari icke finnas anställda mer än ett visst i lagstiftningen angivet antal arbetare;
 - b) anställning i närheten av arbetarens hem:
 - i) i jordbruksarbete;
 - ii) i annat arbete, vilket enligt vederbörande myndighets åsikt icke är farligt eller av beskaffenhet att kunna skada arbetarnas hälsa.

Artikel 8.

1. Minderårig, vars ålder sannolikt är lägre än den minimiålder, som skall angivas i lagstiftningen, kan icke med rättslig verkan ingå avtal om anställning.
2. Minderårig, vars ålder sannolikt överstiger minimiåldern men är lägre än en åldersgräns, som skall angivas i lagstiftningen, kan ej med rättslig verkan sluta avtal om anställning, med mindre anställningen avser ett arbete, vilket av vederbörande myndighet godtagits såsom icke skadligt för de ungas fysiska eller moraliska utveckling.

Artikel 9.

Den längsta tjänstetid, som må föreskrivas i ett avtal, samt den ledighet, som eventuellt bör beredas arbetaren under avtalets giltighetstid, skola bestämmas i lagstiftningen.

Artikel 10.

1. Överlåtelse av anställningsavtal från en arbetsgivare till en annan må icke ske utan arbetarens samtycke. Anteckning om dylik överlåtelse skall göras på kontraktet av en därtill vederbörligen bemyndigad offentlig tjänsteman.
2. Före anteckning om överlåtelsen skall tjänstemannen
 - a) övertyga sig om att arbetaren frivilligt samtyckt till överlåtelsen och att hans samtycke erhållits utan användande av tvång, otillbörlig påverkan eller bedrägeri eller till följd av misstag;
 - b) i sådana fall, som äro angivna i lagstiftningen, övertyga sig om, att de i artikel 6 moment 2 b) i denna konvention meddelade föreskrifter äro iakttagna.

Artikel 11.

1. Varje avtal upphör att gälla:
 - a) med utgången av den tid, för vilken det slutits;
 - b) med arbetarens före utgången av nämnda tid inträffade död.
2. Ett avtals upphörande genom arbetarens död skall icke medföra inskränkning i hans arvingars eller andra av honom beroende personers lagligt grundade rätt.

Artikel 12.

1. Om arbetsgivaren icke är i stånd att fullgöra avtalet eller om arbetaren till följd av sjukdom eller olyckshändelse icke kan göra det, må avtalet hävas på villkor, som skola angivas i lagstiftningen och genom vilka arbetarens rätt till intjänt eller innehållen lön, ersättning på grund av olycksfall eller sjukdom samt återsändande säkerställas.
2. Varje avtal kan hävas genom överenskommelse mellan parterna på villkor, som skola angivas i lagstiftningen och innehåra bestämmelser, som:
 - a) säkerställa arbetaren mot förlust av rätten till hemsändande, såframt icke annorlunda stadgas i överenskommelsen om avtalets upphörande, och
 - b) ålägga vederbörande myndighet att övertyga sig om
 - i) att arbetaren frivilligt samtyckt till överenskommelsen och att hans samtycke erhållits utan användande av tvång, otillbörlig påverkan eller bedrägeri eller till följd av misstag;
 - ii) att alla ekonomiska mellanhavanden blivit uppgjorda mellan parterna.
3. Varje avtal må kunna hävas på ansökan av endera parten under omständigheter och på villkor, som skola bestämmas i lagstiftningen. Dessa bestämmelser skola reglera:
 - a) den uppsägningslid, som den hävande parten eventuellt skall iakttaga;
 - b) en rättvis uppgörelse av penning- och andra med avtalets upphörande förbundna frågor, däri inbegripet frågan om hemsändande.
4. Dålig behandling, varför arbetaren utsalts av arbetsgivaren, skall utgöra ett av de fall, som enligt föregående moment må föranleda avtalets hävande.
5. I lagstiftningen må angivas andra fall, då ett avtal kan hävas, ävensom meddelas bestämmelser för fall, i vilka hävande, som avses i denna artikel, skall underställas vederbörande myndighet för godkännande.

Artikel 13.

1. Varje arbetare, som ingått ett avtal om anställning och sänts till arbetsorten av arbetsgivaren eller annan person, som handlat å arbetsgivarens vägnar, skall på arbetsgivarens bekostnad sändas tillbaka till sin hemort eller den ort, där han blivit antagen, allt efter som den ena eller andra orten ligger närmare arbetsorten, i följande fall:
 - a) vid den i avtalet angivna tjänstetidens slut;
 - b) vid avtalets upphörande på grund av arbetsgivarens oförmåga att uppfylla dess bestämmelser;
 - c) vid avtalets upphörande på grund av arbetarens oförmåga att uppfylla dess bestämmelser till följd av sjukdom eller olyckshändelse;
 - d) vid avtalets upphörande på grund av överenskommelse mellan parterna, såvida icke överenskommelsen annorlunda föreskriver;
 - e) vid avtalets upphörande på grund av endera partens begäran, såframt icke vederbörande myndighet annorlunda beslutar.
2. Har arbetarens familj av arbetsgivaren eller annan person, som handlat å arbetsgivarens vägnar, sänts till arbetsorten, skall familjen återsändas på arbetsgivarens bekostnad i alla de fall, då arbetaren själv återsändes, ävensom i fall av arbetarens död.
3. I kostnaderna för återsändandet böra inbegripas:
 - a) resekostnaderna samt underhållet under resan;

- b) kostnaderna för underhåll under den tid, som eventuellt förflyter mellan dagen för avtalets upphörande och dagen för återresan.
4. Arbetsgivaren skall icke vara skyldig bestrida kostnader för underhåll under tid, varunder arbetarens återsändande blivit försenat:
- a) genom arbetarens eget åtgörande;
 - b) på grund av force majeure, såframt icke arbetsgivaren under nämnda tid kunnat utnyttja arbetarens tjänster på sätt, som motsvarar den lön, vilken föreskrivits i det utlupna avtalet.
5. Om arbetsgivaren icke uppfyller sina skyldigheter i avseende å återsändande, skola dessa fullgöras av vederbörande myndighet.

Artikel 14.

Vederbörande myndighet äger befria arbetsgivaren från skyldigheten att bestrida kostnaderna för arbetarens återsändande i följande fall:

- a) då myndigheten övertygat sig om:
 - i) att arbetaren genom en skriftlig förklaring eller annorledes givit till känna, att han icke önskar taga i anspråk sin rätt till återsändande;
 - ii) att arbetaren på egen begäran eller med sitt samtycke tagit sin bostad vid eller i närheten av arbetsstället;
- b) då myndigheten övertygat sig om att arbetaren självmant underlåtit att hävda sin rätt till återsändande före utgången av en viss, föreskriven tid efter avtalets utlöpande eller hävande;
- c) då avtalet hävts av vederbörande myndighet till följd av ett av arbetaren begånget fel;
- d) då avtalet hävts på annan grund än arbetarens oförmåga att uppfylla dess bestämmelser till följd av sjukdom eller olyckshändelse och vederbörande myndighet övertygat sig om:
 - i) att vid bestämmande av lönenivån vederbörlig hänsyn tagits till att arbetaren själv skall erlägga kostnaderna för återsändandet;
 - ii) att lämpliga åtgärder vidtagits, t. ex. genom innehållande av lön eller på annat sätt, för att arbetaren skall äga nödiga medel för gäldande av kostnaderna för återsändandet.

Artikel 15.

1. Arbetsgivaren skall, när det är möjligt, besörja transporten av arbetare, som skola återsändas.
2. Vederbörande myndighet skall vidtaga alla erforderliga åtgärder till säkerställande av:
 - a) att de för transport av arbetarna begagnade åkdon eller fartyg äro lämpliga för sitt ändamål, att de erbjuda goda hygieniska förhållanden och att de äga erforderlig transportförmåga;
 - b) att lämpliga inkvarteringsmöjligheter tillhandahållas arbetarna, då avbrott i resan måste göras för natten;
 - c) att, då långa färder till fots måste göras, längden av dagsresorna är förenlig med vidmakthållandet av arbetarnas hälsa och krafter;
 - d) att vid långa resor alla nödiga anordningar vidtagas för beredande av läkarvård åt arbetarna samt för deras välbefinnande i övrigt.
3. Då arbetarna göra långa resor i grupp, skola de vara åtföljda av en ansvarig person.

Artikel 16.

1. Den längsta tjänstetid, som må fastställas i ett avtal om förnyad anställning, vilket upprättas efter utgången av ett anställningsavtal, skall an-

givas i lagstiftningen men skall i regel vara kortare än den, som må fastställas enligt artikel 9 i denna konvention.

2. Då den i ett avtal rörande återanställning fastställda tjänstetiden tillsammans med den tjänstetid, som redan utlupit, medför, att arbetaren blir skild från sin familj under längre tid än 18 månader, må arbetaren icke börja fullgöra den i det nya anställningsavtalet angivna tjänsten, förrän han haft tillfälle att på arbetsgivarens bekostnad återvända till sitt hem, dock må vederbörande myndighet medgiva undantag från denna bestämmelse, då ett fullgörande av densamma synes omöjligt eller icke önskvärt.

3. Med undantag för bestämmelserna i momenten 1 och 2 av denna artikel skola samtliga bestämmelser i föregående artiklar äga tillämpning på avtal om återanställning; dock må vederbörande myndighet, där den så finner lämpligt, undantaga dylika avtal från tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 momenten 1—5 och i artikel 7.

Artikel 17.

1. Vederbörande myndighet bör, i fall av behov, låta trycka sammandrag av lagstiftningen angående anställningsavtal på vederbörande lands officiella språk, ett eller flera, ävensom på ett språk, som arbetarna förstå; sådana sammandrag böra ställas till intresserade arbetsgivares och arbetares förfogande.

2. I fall av behov skall arbetsgivaren åläggas att å lätt synliga platser anslå dylika sammandrag på ett språk, som arbetarna förstå.

Artikel 18.

Lagstiftningen skall innehålla lämpliga föreskrifter till skydd för arbetarna i det fall ett inom ett område ingånget avtal medför anställning i ett område under annan förvaltning.

Artikel 19.

1. När ett avtal, som träffats i ett område (i det följande benämnt ursprungsområdet) medför anställning i ett område under annan förvaltning (i det följande benämnt anställningsområdet), skola bestämmelserna i denna konvention tillämpas på följande sätt:

a) den i artikel 6 stadgade attesteringen av avtalet skall verkställas av en offentlig tjänsteman i ursprungsområdet, innan arbetaren lämnar detta;

b) de i artikel 6 moment 7 stadgade åtgärderna skola vidtagas av vederbörande myndighet i ursprungsområdet;

c) den i artikel 7 stadgade läkarundersökningen skall senast äga rum vid arbetarens avfärd från ursprungsområdet;

d) minderårig, vars ålder sannolikt understiger den för ingående av avtal bestämda lägsta åldern inom såväl ursprungs- som anställningsområdet, skall icke kunna med rättslig verkan träffa avtal om anställning;

e) den i artikel 10 stadgade anteckningen om överlåtelse av avtalet skall verkställas av en tjänsteman i det område, där arbetaren samtycker till överlåtelsen;

f) den i avtalet fastställda tjänstetidens längd må icke överskrida den i ursprungsområdets eller anställningsområdets lagstiftning stadgade längsta anställningstiden;

g) villkoren för avtals hävande skola angivas i anställningsområdets lagstiftning;

h)
seen
rand
i)
best
rand
j)
skob
k)
över
gade
2. Då
området,
dan ang
a)
man
över
ställ
mer
om
b)
ange
mon
i ur
anst
åsyf
hand
3. Ved
ra, så oft
handling
ma vid ti
enskomm
artikel be
enskomm
det.

1. Den
denna ke
lighet up
2. Up
ler skyl
ningen t

De off
nernas fö

1. Bet
för inter
ganisatio
jas av en

h) om arbetsgivaren brister i uppfyllandet av sina förpliktelser i avseende å återsändande, skola dessa förpliktelser fullgöras av vederbörande myndighet i anställningsområdet;

i) den myndighet, som äger befria arbetsgivaren från skyldigheten att bestrida kostnaderna för arbetarens återsändande, skall vara vederbörande myndighet i anställningsområdet;

j) vederbörande myndigheter i ursprungs- och anställningsområdena skola samverka till genomförande av artikel 15 moment 2;

k) den i avtal rörande återanställning fastställda tjänstetiden må icke överstiga den i ursprungs- eller anställningsområdets lagstiftning stadgade längsta tiden för anställning.

2. Då konventionen icke är gällande i såväl ursprungs- som anställningsområdet, skola de i föregående moment angivna reglerna tillämpas med nedan angivna förbehåll:

a) då konventionen icke är gällande i anställningsområdet, bör tjänstemannen i ursprungsområdet icke attestera avtalet, med mindre han övertygat sig om att arbetaren — antingen enligt lagstiftningen i anställningsområdet eller på grund av bestämmelserna i avtalet — kommer att i sistnämnda område åtnjuta de rättigheter och det skydd, varom stadgas i artiklar 10—16 av konventionen;

b) då konventionen icke är gällande i ursprungsområdet, skola de angelägenheter, vilka enligt bestämmelserna i punkterna a), b) och c) av moment 1 i denna artikel skulle behandlas av vederbörande myndighet i ursprungsområdet, i stället behandlas av vederbörande myndighet i anställningsområdet, såvida icke denna myndighet övertygat sig om att åsyftade angelägenheter redan enligt konventionens bestämmelser behandlats av vederbörande myndighet i ursprungsområdet.

3. Vederbörande myndigheter i ursprungs- och anställningsområdena böra, så ofta det är nödvändigt eller önskvärt, träffa överenskommelser om behandlingen av angelägenheter av gemensamt intresse, vilka kunna uppkomma vid tillämpningen av denna konvention; och må myndigheterna i en överenskommelse av detta slag avvika från bestämmelserna i moment 1 av denna artikel beträffande avtal, som ingåtts i ett område, som anslutit sig till överenskommelsen, rörande anställning i ett annat område, som likaledes gjort det.

Artikel 20.

1. Denna konvention äger icke tillämpning på avtal, som träffats före denna konventions ikraftträdande i det område, där fråga om dess tillämplighet uppstår.

2. Uppsägning av denna konvention skall icke inverka på rättigheter eller skyldigheter, som härleda sig från avtal, vilka träffats, innan uppsägningen trädde i kraft.

Artikel 21.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och registreras av honom.

Artikel 22.

1. Beträffande sådana områden, som avses i artikel 35 av konstitutionen för internationella arbetsorganisationen, skall varje medlem av nämnda organisation, vilken ratificerar denna konvention, låta sin ratifikation åtföljas av en förklaring, som angiver:

a) de områden, inom vilka medlemmen förbinder sig att utan modifieringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, inom vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med modifieringar samt vari dessa modifieringar bestå;

c) de områden, inom vilka konventionen icke skall tillämpas jämte skälen härför;

d) de områden, beträffande vilka medlemmen förbehåller sig att senare besluta.

2. De i punkterna a) och b) av moment 1 i denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Varje medlem skall äga att genom en ny förklaring helt eller delvis upphäva förbehåll, som angivits i hans ursprungliga förklaring enligt punkt b), c) eller d) i moment 1 av denna artikel.

Artikel 23.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generalsekreteraren.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det generalsekreteraren registrerat ratifikationer för två medlemmar av organisationen.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 24.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med beaktande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 25.

1. Nationernas förbunds generalsekreterare skall notificera direktören för internationella arbetsbyrån och samtliga medlemmar av internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som meddelas honom av organisationens medlemmar, ävensom om registreringen av alla förklaringar, som meddelats honom enligt bestämmelserna i artikel 22 av denna konvention.

2. Då generalsekreteraren notificerar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, skall generalsekreteraren fästa organisationsmedlemmarnas uppmärksamhet på dagen för konventionens ikraftträdande.

Artikel 26.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga general-

konferens
överväga
uppföra

1. I f
helt elle
föreskriv
a
för
var
b
kra
ma
2. De
för de i
revideras

De fr
vitsord.

Rök

Inter

Ge

av
de

antage
nio eff
angäen

Kon

som

1939,

vas i

under

som

sa prä

lemna

och de

skulle

hett

ratific

1939,

den i

konferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision helt eller delvis.

Artikel 27.

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention oberoende av vad i artikel 24 härovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificerat den nya, reviderade konventionen.

Artikel 28.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Bilaga C.

Rekommendation (nr 58) angående den längsta giltighetstiden av skriftliga arbetsavtal för infödda arbetare.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde och beslutit antaga vissa förslag angående den längsta giltighetstiden av skriftliga arbetsavtal för infödda arbetare, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av rekommendation, antager denna, den tjugosjunde dagen i juni år ett tusen nio hundra trettio-nio efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående arbetsavtal (för infödda arbetare), 1939»:

Konferensen,

som antagit en konvention angående arbetsavtal (för infödda arbetare), 1939, vars artikel 9 föreskriver, att »den längsta tjänstetid, som må föreskrivas i ett avtal ävensom den eventuella ledighet, som kan beredas arbetaren under avtalets giltighetstid, skola bestämmas i lag»; och

som önskar komplettera denna bestämmelse dels genom angivande av vissa principer, vilka synas vara av beskaffenhet att kunna tjäna resp. medlemmar till ledning vid fastställande av den längsta tjänstetiden i olika fall, och dels genom framläggande av vissa förslag rörande de längsta tider, som skulle kunna fastställas i dessa fall,

hemställer, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar konventionen angående anställningsavtal (för infödda arbetare), 1939, måtte taga följande principer under övervägande vid fastställande av den i artikel 9 av konventionen avsedda längsta tjänstetiden.

1. Den längsta tjänstetiden bör alltid vara så kort som möjligt samt kortare, om arbetaren därunder skall vara skild från sin familj än om han åtföljes av familjen.

2. 1) I sådana fall, då arbetaren icke behöver göra en lång och dyrbar resa till lands eller sjöss, må den längsta tjänstetiden i intet fall överstiga tolv månader, om arbetaren icke åtföljes av sin familj, eller två år, om han åtföljes av familjen.

2) Då arbetaren är nödsakad göra en lång och dyrbar resa till lands eller till sjöss, må den längsta tjänstetiden icke överstiga två år, om arbetaren icke åtföljes av sin familj, eller tre år, om han åtföljes av familjen.

3. Avvikelser från ovan angivna längsta tider må göras allenast, då fråga är om arbetare, som åtföljes av sin familj, och man har för avsikt att, efter inhämtande av arbetarens samtycke, låta honom med familj bosätta sig på eller i närheten av arbetsstället.

4. I sådana fall, då tjänstetiden uppgår till eller överstiger tolv månader, bör arbetaren beredas minst en veckas ledighet med bibehållen lön.

Bilaga D.

Förslag till konvention (nr 65) angående straffpåföljder för brytande av arbetsavtal från infödda arbetares sida.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag angående progressivt avskaffande av straffpåföljder för brytande från infödda arbetares sida av arbetsavtal, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugosjunde dagen i juni år ett tusen nio hundra trettio nio efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »konvention angående straffpåföljder (för infödda arbetare), 1939»:

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning på varje avtal, varigenom en arbetare, som tillhör eller är likställd med den infödda befolkningen i ett område, vilket lyder under en medlem av arbetsorganisationen, eller som tillhör eller är likställd med den infödda, icke oberoende befolkningen i en medlems hemlandsområde, mot kontant ersättning eller ersättning i någon annan form träder i tjänst hos offentlig myndighet, enskild person, bolag eller annan sammanslutning, bestående av infödda eller icke.

2. I denna konvention förstås med uttrycket »brytande av avtal»:

- a) varje vägran eller underlåtenhet från arbetarens sida att påbörja eller utföra det i avtalet föreskrivna arbetet;
- b) vårdslöshet eller bristande flit å arbetarens sida;
- c) arbetarens frånvaro utan tillstånd eller giltig orsak;
- d) arbetarens rymning.